

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Сливен, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско дело № 20232230104648 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Ц. П. С. от с. Божевци, общ. Сливен, с която е инициирано производство с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 и чл. 76, т. 9 ЗБЛД срещу ответника М. Н. Д. от с. Гергевец, общ. Сливен.

Ищцата твърди, че с ответника живели на семейна начала, като от връзката им са родени децата П. М.ов Д., ЕГН: ***** и Р. М.ова Д.а, ЕГН: *****. От 2020 г. живели във Великобритания, като през 2022 г. ищцата разбрала, че ответникът има връзка с друга жена. На 16.10.2023 г. по време на полет до България, ответникът заявил на ищцата, че повече не иска да ги вижда, като от тази дата страните били във фактическа раздяла. Ищцата описва, че ответникът категорично отказал да даде съгласие за пътуване на децата извън България, блокирал я и нямали никакви контакти, не се интересувал от децата. От друга страна, родителите на ищцата живеели в Гърция и тя искала да ги посети заедно с децата. Ищцата твърди, че липсата на съгласие на бащата е пречка за издаване на паспорти на децата, както и да пътуват в чужбина, поради което моли да бъде заместено липсващото съгласие на бащата. Ищцата претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована, се явява лично и със своя пълномощник - адвокат, чрез който моли искът да бъде уважен и претендира направените по делото разноски.

Ответникът, редовно призован, не се явява лично и не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетите писмени доказателства се установява, че страните са родители на малолетните деца П. М.ов Д., роден на 11.05.2018 г. и Р. М.ова Д.а, род. на 20.10.2022 г.

От личното изслушване на ищцата, както и от показанията на разпитания по делото свидетел П. Иванов, чиито показания съдът кредитира изцяло като обективни, логични и последователни, се установи по безспорен начин, че ответникът е напуснал майката и децата, не поддържа връзка с тях и категорично е отказал да даде съгласието си за издаване на паспорти на децата и същите да пътуват извън България, придружавани само от своята майка. Майката, от друга страна, има близки роднини в Република Гърция и желае да ги посети заедно с децата, както и желае да има възможност да пътува с децата си за почивки и екскурзии в страните от ЕС, Великобритания и съседните Република Турция, Сърбия и Северна Македония.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание **чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 и чл. 76, т. 9 ЗБЛД** за заместване на липсващото съгласие на бащата за издаване на паспорти на двете малолетни деца само по заявление, подадено от майката, както и децата да пътуват в чужбина, придружавани само от майка си или изрично упълномощено от нея лице, за срок от 5 години.

Предявеният иск е **процесуално допустим**, а разгледан по същество е **основателен** и следва да бъде **уважен**.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗБЛД предвижда, че заявленията за издаване на паспорт на непълнолетни лица се подават лично и от техните

родители, настойници или попечители.

Разпоредбата на чл. 76, т. 9 ЗБЛД предвижда да не се разрешава напускането на страната на непълнолетни лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители. При разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а СК.

Съгласно чл. 127а СК, въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, а когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

За уважаване на депозираната молба с посоченото правно основание, в производството, имащо характер на спорна съдебна администрация, следва да се установи по делото, че страните са родители на децата, които не са постигнали съгласие относно излизането на децата извън граница, както и че заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на децата. Целта на цитираната по-горе нормативна уредба е от една страна да защити в максимална степен децата, така и да охрани от друга страна техните права, като не се ограничава излишно възможността им да пътуват, когато това е в техен интерес.

В случая безспорно се установи, че бащата е напуснал майката и децата и изрично е отказал да даде доброволно съгласие за издаване на лични документи на децата и за пътуването им извън Република България, придружавани само от тяхната майка.

Липсата на съгласие от страна на ответника препятства излишно правата и свободите на децата, регламентирани и защитени от закона. Посещението на децата в чужди държави за почивки и екскурзии, а именно страните от ЕС, от Кралство Великобритания и съседните Република Турция, Сърбия и Северна Македония, би повлияло положително върху психологическото и емоционалното състояние на децата, ще благоприятства за формиране на непосредствени представи за света и разширяване на познанията, а оттам и за оформянето на децата като личности. Наред с това, посещението на Република Гърция, където живеят родителите на майката, е изцяло в интерес на децата, за да могат да установят и поддържат близка

емоционална връзка със своите баба и дядо по майчина линия.

Разрешението за пътуване на малолетните деца следва да бъде дадено от съда, при условие, че децата са придружавани при пътуванията си извън страната от своята майка или изрично упълномощено от нея трето лице.

Съобразно трайната практика на ВКС, изразена в ТР № 1 от 03.07.2017 г. на ОСГК на ВКС и редица решения, постановени по реда на чл. 290 ГПК, представляващи задължителна за съдилищата практика, даването на заместващо съгласие по реда на чл. 127а СК от съда без да е посочен конкретен период и държави винаги няма да е в интерес на детето. Посочено е, че при нужда детето да пътува в чужбина и при разногласие на родителите, съдът е властен да разреши конкретни пътувания в определен период от време от и до определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но също от и до определени държави (например държавите - членки на Европейския съюз), защото не е в интерес на детето то да може да бъде извеждано в чужбина и в рискови региони по усмотрението само на единия от родителите, както и на места, където не може да бъде изпълнено съдебното решение за осигуряване на мерките за лични отношения между децата и родителя, който се е противопоставил на извеждането му зад граница.

Ето защо, разрешението за пътуване в чужди държави, предвид формираната съдебна практика, следва да бъде дадено от съда за неограничен брой пътувания на децата, но до определен кръг държави, а именно страните от ЕС, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и съседните Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония.

Предвид обстоятелството, че детето П. е на почти 6-годишна възраст, а детето Р. е на една година и пет месеца, то периодът, за който следва да бъде разрешено да пътуват извън Република България, придружавани само от майка си или изрично упълномощено от нея трето лице, следва да бъде петгодишен, което защитава в пълна степен интересите на децата.

На основание чл. 127а, ал. 4 СК следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението.

Относно разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените от нея разноски в производството в общ размер на **1030,00 лв.**, от които 30,00 лв. - заплатена държавна такса и 1000,00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 45 ЗБЛД, заместващо съгласието на бащата **М. Н. Д.**, ЕГН: *****, с адрес с. Гергевец, общ. Сливен за издаване на **ПАСПОРТ** на детето **П. М.ОВ Д.**, ЕГН: ***** и за издаване на **ПАСПОРТ** на детето **Р. М.ОВА Д.А**, ЕГН: ***** по заявление, подадено единствено от майката **Ц. П. С.**, ЕГН: *****, с адрес с. Божевци, общ. Сливен, както и след издаване на паспортите, същите да бъдат получени единствено от майката **Ц. П. С.**, ЕГН: *****.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, заместващо съгласието на бащата **М. Н. Д.**, ЕГН: *****, с адрес с. Гергевец, общ. Сливен детето **П. М.ОВ Д.**, ЕГН: ***** и детето **Р. М.ОВА Д.А**, ЕГН: ***** да пътуват неограничен брой пъти за почивки и екскурзии, придружавани единствено от своята майка **Ц. П. С.**, ЕГН: ***** или от изрично упълномощено от нея трето лице, до страните - членки на Европейския съюз, страните от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония, за срок от **5 /пет/ години**, считано от датата на влизане в сила на решението.

ДОПУСКА на основание чл. 127а, ал. 4 СК **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на решението.

ОСЪЖДА **М. Н. Д.**, ЕГН: *****, с адрес с. Гергевец, общ. Сливен **ДА ЗАПЛАТИ** на **Ц. П. С.**, ЕГН: *****, с адрес с. Божевци, общ. Сливен на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1030,00 лв.** /хиляда и тридесет лева/, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____